

[Statsministeren]

mue, ligesom regeringen har taget initiativ til at ændre grænsen for enkeltinvesteringer af pensionsmidler fra 2 pct. til 3 pct. under visse nærmere definerede betingelser.

Regeringen har også sagt, at vi vil se positivt på at forhøje grænserne for samlede aktieinvesteringer i pensionsopsparing også for pensionskasser og for livsforsikringselskaber, så fremt udviklingen på aktiemarkedet skaber behov derfor. Så langt, så godt.

Men det er lige så klart, at denne nye udvikling naturligvis også skaber et nyt behov. Med større andel af aktive og risikovillige investeringer fra pensionsinstitutternes side er der efter regeringens opfattelse behov for at tilskynde til mere demokrati og mere åbenhed om investeringsbeslutningerne. Regeringen har derfor besluttet at nedsætte et udvalg, der skal belyse disse spørgsmål.

Udvalget vil blive sammensat af repræsentanter for Arbejdsministeriet, Boligministeriet, Finansministeriet, Industri- og Samordningsministeriet, Skatteministeriet, Økonomiministeriet, Assurandø-Societetet og en række organisationer inden for pensionsverdenen inklusive ATP og LD, ligesom udvalget – vil jeg gerne fremhæve – vil blive suppleret med 1 til 2, ja, skal vi kalde det: fritænkere. Udvalget skal afgive rapport først i det nye år. Rapporten vil efterfølgende blive sendt til høring i arbejdsmarkedets hovedorganisationer.

Og ser vi så på selve udvalgets opgave, har vi faktisk rammen for den første del af mit svar i denne forespørgselsdebat. Udvalget vil nemlig få til opgave at overveje mulighederne for større direkte indflydelse på investeringspolitikken for medlemmer i kollektive og obligatoriske pensions- og livsforsikringsordninger.

Udvalget skal herudover overveje modeller for at give medlemmer af ATP og Lønmodtagernes Dyrtdidsfond direkte adgang til at udpege repræsentanter til bestyrelse og repræsentantskab.

Endvidere skal udvalget se på de nuværende overførselsregler mellem pensionsinstitutter i forbindelse med jobskifte. Og endelig skal udvalget overveje muligheder for at udarbejde sammenlignelige nøgletal, der skal sikre genomsigtighed for pensionsinstitutters afkast.

Udvalget skal derudover beskæftige sig med andre spørgsmål, der har relation til demokrati, åbenhed og betryggende forvaltning, herun-

der også eventuelle behov for ændringer i tilsynsregler og belysning af problematikken om flytning.

Det, regeringen hermed gør, er altså at tage konsekvensen af pensionsmidlernes og pensionsopsparingens stigende betydning i vores samfundsøkonomi.

Jeg har noteret mig et par gange i debatten, at man af og til sammenligner med pensionskassernes tilsvarende betydning i USA. Jeg glæder mig over, at også her er vi fra dansk side længere fremme. Vi er længere fremme i den forstand – hvad jeg tror er vigtigt – at pensionskasserne, LD og ATP selv tager ansvaret også for de konkrete investeringsbeslutninger. Ofte ser vi jo, bl.a. i USA, at man holder ansvaret for investeringsbeslutninger og selve medlemsskaren adskilt fra hinanden; det gør vi ikke her. Derfor er det yderst relevant, at vi også tager fat på det udvalgsarbejde nu og diskuterer, hvordan forbindelseslinjerne mellem medlemskreds og investeringsbeslutninger kan blive kortere, end de er i dag.

Forespørgslen går desuden på, hvilke planer regeringen har for at demokratisere erhvervslivet. Grundlæggende vil jeg sige, at hvad angår spørgsmålet om lønmodtagernes medindflydelse på virksomhederne, er det for det første vigtigt at fastholde de fordele, der er ved den danske model.

En del af hemmeligheden bag den velfærd, vi har nået, er jo også, at arbejdsmarkedets parter gennem den gradvise udvikling af samarbejdsaftaler og en lang række nye samarbejdsformer på vore fremmeste danske virksomheder på forbilledlig måde har vist, hvordan medarbejdere kan inddrages i virksomhedernes liv til stor gavn for begge parter.

Vi ser jo i dag en sand variation af modeller, og jeg tror, enhver moderne tænkende erhvervsleder erkender, at en virksomhed nu engang fungerer bedst, når medarbejderne er med både i beslutninger om virksomhedens fremtid og i beslutninger om personalets, medarbejdernes, uddannelsesindsats og delagtiggørelse i centrale afgørelser.

Den linje vil regeringen støtte og ikke bryde. Vi vil altså ikke lægge op til firkantede modeller, eller at tingene skal gøres på en anden måde; derimod vil vi gerne være fødselshjælpere for nye ideer, nye eksperimenter. I den forbindelse vil jeg også gerne sige, at vi naturligvis i